

DRIEMASTER

gevraagd: een progressief beleid

Het PAK, de afkorting voor progressief akkoord, is na kort doch moedig gedragen lijden van ons heengegaan. Het is de PSP geweest die uiteindelijk de doodsteek heeft gegeven aan een politiek wangedrocht dat trouwens van het begin af aan, vooral toen D'66 zich zo spoedig distancieerde, weinig levensvatbaarheid heeft vertoond. Wij constateren dit alles overigens met weinig vreugde, hoewel de ontwikkeling ook een zeer positief aspect heeft. Het PAK heeft vergeefs getracht het onverzoenlijke met elkaar te verzoenen. Wat zich met name

niet wilde laten verzoenen was het dogmatische socialisme van de PSP. Enige jaren is de PSP een verfrissend element geweest in de Nederlandse politiek, het zij ruiterlijk erkend. Met succes heeft de PSP enige heilige koeien in de Nederlandse politiek laten struikelen, mede waardoor thans aan de hand van soms zinnige argumenten gediscussieerd kan worden over zaken als de nucleaire bewapening, de oost-west-verhouding, economisch en politiek imperialisme, en zo nog een aantal dwarsstraten met recht van voorrang op onze eigen westerse vierbaansweg van verkeerscongesties en darmstoornissen. Met name in de laatste maanden heeft de PSP een verdacht grote belangstelling getoond voor zgn. buitenparlementaire acties en groepen, waar op zichzelf niets tegen is, zo lang men zich maar goed realiseert dat je in een democratisch land altijd moet trachten een meerderheid voor je denkbeelden te krijgen, of anders met de realisering van je denkbeelden nog maar even te wachten.

Het is begrijpelijk dat men in de PvdA van dergelijke vrijgevochten denkbeelden niet veel moet hebben. En niet ten onrechte voelt D'66 zich in gezelschap van lieden die het met de democratie op een (dictatoriaal) akkoord willen gooien helemaal niet thuis. De PSP, en met name de „harde kern” moet dit ook zo aangevoeld hebben en daaruit tenslotte de konsekwenties hebben getrokken. Vondeling en Den Uyl kan dat alleen maar genoeg hebben gedaan.

Volgens onze opvatting heeft vooral Nieuw Links in de PvdA een beste klap gekregen: juist in die kring was men over de PSP altijd bijzonder enthousiast. De zuigkracht van de zoveel zuiverder in de leer zijnde PSP behoeft vooralsnog niet erg hoog te worden aangeslagen. Deze partij heeft het veilige isolement gekozen, van waaruit het toch al niet zo prettig werken is. Nieuw Links beseft dit natuurlijk ook wel; een zekere verlamming, nu de PSP als geaccepteerde gesprekspartner is weggevallen, moet daarvan het gevolg zijn. Het is best mogelijk dat de PvdA zich met verdubbelde energie gaat gooien op samenwerking met Democraten 66, zodat Vondeling de NL-groep, die weinig op heeft met de club van Van Mierlo, nog verder in het isolement dwingt, een isolement waaruit het zich ook al niet kan bevrijden door hardere acties, gebonden als de groep nu eenmaal is aan een soort loyaliteitsbevestiging.

Dat is dan het positieve element in de dood van het PAK.

Of kort samengevat: de kansen op een progressief akkoord zijn na het verscheiden van het progressief akkoord nog niet verkeken.

Mits de politieke wil er is!

DE REDACTIE

DRIEMASTER

21e jaargang, no. 6, 5 september 1969

Maandblad van de onafhankelijke Liberale Jongeren-Organisatie Vrijheid en Democratie (JOVD).

HOOFDREDACTEUR: G. van der Meer. LEDEN VAN DE REDACTIE: A. J. Justman Jacob, M. P. van Dijk (secretaris), A. Ph. P. van Haften (opmaak), drs. J. H. Lambers (administratie). REDACTIE-ADRES: Abbenesstraat 22-II, Amsterdam, tel. 020-172507. KOPIJ JOVD-JOURNAAL: Bloemgracht 101-I, Amsterdam, tel. 020-237495. ADMINISTRATIE-ADRES: Helpezoom 349, Groningen.

ABONNEMENTSPRIJS: Minimaal f 7,50 per jaar; voor leden gratis. ADVERTENTIETARIEVEN worden gaarne verstrekt door de administrateur. BETALINGEN van advertentie- en abonnementsgelden uitsluitend op giro-rekening 277760 t.n.v. Stichting „De Driemaster” te Den Haag.

ALGEMEEN SECRETARIAAT van de JOVD: De Genestetlaan 2A, Zeist, tel. 03404-10165. ALGEMEEN PENNINGMEESTER van de JOVD: Van Nijenrodestraat 105, Den Haag, giro-rekening 953500.

**Vuurvaste stenen in alle soorten
„MOLISOL” moler isolatiestenen**

Vuurvaste isolatiestenen

Zuurvaste stenen

**„PRODORITE” chemisch bestendige
producten levert:**

N.V. Gouda Vuurvast

Verenigde Vuurvaste-Steenfabrieken

Gouda - Telefoon 6744 - (1820)

NRC

Krant
die de vrijheid
lief heeft

bijvoorbeeld:
de vrijheid die het u mogelijk maakt
in ons land te kiezen welke krant
u wilt lezen.

FIGEE

VLAARDINGEN N.V.

SCHEEPSBOUW	APPARATENBOUW
SCHEEPSREPARATIE	TANKS
MOTORENREPARATIE	PIJPLEIDINGEN
STAALBOUW	WATERZUIVERINGSAPP

Isolatie- en
Plaatwerkbedrijf
ROTAMISOL

**Uitvoerders van warmte-,
koude- en geluidsisolatie**
Kantoor: Verschoorstraat 69-71,
Rotterdam, tel. 010 - 273954
Couperusstraat 48, Ridderkerk,
tel. 01804 - 5503

MENS EN SAMENLEVING

A. Meyer

Degenen, die de uitvoerige verhandeling van de heer K. van Doorn hebben aan-gehoord tijdens het Congres in Dalfsen, zullen beseffen, dat het onmogelijk is over dit onderwerp in *kort* bestek iets samenhangends op papier te zetten.

Om de belangstelling voor dit resolutie-onderwerp die in Dalfsen onder de aan-wezigen al aardig groeiende was in de gehele JOVD wat aan te moedigen zal ik dit maal wederom op simplistische wijze als aandrager enkele gedachten m.b.t. „Mens en samenleving” naar voren bren-gen.

Uitgangspunt.

De huidige staatsburger (mens) in de huidige Westeuropese maatschappijvorm. (Dus geen utopie of futurologie).

Eerste vraag.

Waarom het thema: Mens en samen-leving?

De versnelde technologische ontwikke-ling is voor het merendeel der bevolking geestelijk, niet of nauwelijks te verwerken. Laat staan dat men het op kan brengen zich tegen uitwassen van deze ontwikke-ling te verzetten of ten volle van de posi-tieve kanten te profiteren.

„Men” komt niet verder dan burgerlijk gemopper of progressief geprotesteer, en het aanschaffen van moderne huishoude-lijke en genots-apparatuur.

Van een zich betrokken weten met de ontwikkelingen en een doelbewuste inte-gratie is helaas geen sprake.

Eerder is er symptomatisch sprake van

een vlucht uit een werkelijkheid die niet meer wordt begrepen (vervreemding).

Het is niet denkbeeldig dat een verdere polarisatie van technologie enerzijds en een stationair geestelijk welzijn ander-zijds tot ongewenste verschijnselen in de samenleving kan leiden (ontaarding).

Het zou onzinnig zijn te trachten tempo-risering aan te brengen in de technische vooruitgang om zodoende de achter-blijvende mens gelegenheid te geven de opgelopen achterstand in te halen.

Er staat niets anders te doen dan de Mens de geestelijke „wapens” te ver-schaffen die hem in staat stellen de strijd met de evolutie vol te houden.

Ik gebruik in dit verband de agressieve woorden „wapen” en „strijd” niet om aan te geven dat ik de technische vooruitgang als een vijand beschouw, integendeel, hier is sprake van een waardevolle uit-daging. Strijd is essentieel voor een zin-volle existentie.

Waar liggen de mogelijkheden?

Marx zei: Verander de omstandigheden en de mens zal vanzelf verbeteren. Hij had niet helemaal ongelijk, er zijn echter voldoende voorbeelden aan te voeren, dat een welvaartsstaat ook negatieve invloe-den kan hebben op het geestelijk welzijn van de Mens.

De illusie van de hoogwaardiger mens zullen we ook niet mogen koesteren. Het „kweken” van supermensen (Übermen-schen) is ethisch een niet verdedigbare gedachte.

Het enige dat we kunnen doen is trachten

binnen het kader van instructie, voor-lichting en een zo doeltreffend mogelijk functionerende democratie, uitvoerbare methoden te ontwikkelen.

Eenvoudige oplossingen en kleine ver-anderingen mogen in dit verband niet onderschat worden.

Als de kiemen aanwezig zijn en de resul-taten zichtbaar worden kan veel aan de verdere ontwikkeling worden overgelaten. Bij alles, dat men zich in dit verband kan indenken, zal paternalistisch denken moe-ten worden vermeden, aangezien juist dit een ernstige bedreiging vormt voor het voorgestane.

De zelfstandigheid in denken en handelen zal moeten toenemen.

Bij het onderwijs en de voorlichting zal de nadruk moeten liggen op het in be-weging zijnde van de samenleving.

Opmerkelijk was te ervaren tijdens een korte inleiding die ik hield tijdens het congres en waarin ik als voorbeeld de onzinnigheid van de opvatting Mensen in Flats en koeien in de vrije natuur nogal wat reacties kreeg in de trant van:

Waar moeten we dan met de koeien heen en

We moeten toch weiland hebben.

En stedebouwkundig „doen” flats het zo goed. Precies wat ik (helaas) had ver-wacht.

Reacties op de werkelijke bedoeling van mijn opmerking en overig optreden bleven echter uit.

Een niet schoolse benadering kan in de JOVD nog niet, zodat ik via een schoolse weg nogmaals en tot slot van dit artikel-tje zal trachten aan te geven waar naar mijn mening zich de „nieuwe vrijheden” zullen gaan ontwikkelen.

Wij zijn namelijk in een bewustwordings-fase waarin nog sprake is van vele „blinde” vlekken.

Het „collectiviteitsbrilletje” dat wij van jongs af aan op de neus hebben werkt belemmerend bij werkelijk kritische maat-schappij-benadering.

Zouden wij dit brilletje afzetten dan zou-den wij precies zoals Erasmus 400 jaar geleden in een wereld kijken, waarvan de „zothed” evenzeer afstraalt als 400 jaar geleden.

Alle door Erasmus gesignaleerde vormen van menselijke zwakte bestaan nog even-zeer. De parallellen zijn alleen wat ge- raffineerder, gesublimeerder of in een andere vermomming.

HOE VERSTARD BENT U?

Systematisch zullen we alle voor de huidige samenleving niet meer functioneel zijnde gedachten en regelingen moeten saneren.

Vervolgens fantasie-scenario's opstellen en ideeën lanceren die meer mogelijkheden bieden tot integratie.

Onderstaand volgen een aantal vragen die wellicht verhelderend kunnen werken (volgorde is niet bepalend).

1. Zijn onze gezagsverhoudingen nog functioneel?
2. Leidt ons onderwijs wel voldoende op tot zelfstandig denkende en verantwoordelijkheid aandurvende burgers.
3. Zijn onze democratische instituten sterk genoeg om tegenspel te bieden aan het immense en gespecialiseerde overheidsapparaat?
3. Lijdt onze rechtsvorming aan aderverkalking?
5. Zijn er al nieuwe elite groepen in opkomst om de (bevoogdende) wacht over te nemen?
6. Wordt ons ongeschreven recht op intimiteit niet ondergraven door:
 - a. Veel te nieuwsgierige sollicitatieformulieren en methoden?
 - b. Veel te nieuwsgierige markt-onderzoeken?
 - c. Een politieapparaat dat onvoldoende discretie in acht neemt bij ondervraging en/of huiszoeking?
 - d. Bemoeizucht en nieuwsgierigheid van overheidsdiensten (burgerlijke stand, belastingdienst, dienst uitvoering bijstandswet, personeelszaken en nog vele andere diensten)?
 - e. Te grote nieuwsgierigheid van instellingen, bedrijven en verenigingen voor toekomstige medewerkers of leden?
7. Aansluitend op vraag 6. Hoe is het gesteld met de geheimhouding van alle door u, over u zelf, bewust of onbewust verstrekte gegevens?
8. Is het begrip „vaste dienst” wel zo lofwaardig als wordt aangenomen?
 - a. Leidt het tot geestelijke verstar-ring?
 - b. Leidt het tot machtsmisbruik?
9. Is het begrip „vaste werkuren” terecht een heilige koe? (men denke aan de hierdoor veroorzaakt wordende verkeerschaos b.v.)
10. Zijn onze politie- en gemeentever-ordeningen verouderd?
(men denke aan alle vergunningen die nodig zijn voor de meest onbe-nullige zaken).
Om even een vrolijke noot te lan-ceren:
Waarom heb ik een vergunning no-dig om een konijn of geit in m'n achtertuin te laten rondlopen, duiven te houden enz.
Waarom mag ik niet in het park wan-delen na zonsondergang?
Waarom geen kampvuur houden op het strand? (ook geen toestemming voor te verkrijgen)
Waarom geen openbare dans leiden?
Waarom moet een dansvloer goed verlicht zijn?
Deze lijst is aan te vullen tot een boekwerk met een dikte van een encyclopedie. De titel zou kunnen luiden „De triomf van bureaucratische bewustzijnsvernaauwing”.
11. Bezitten wij werkelijk de vrijheid om zonder gevaar voor weerwraak er een onpopulaire mening op na te houden?
12. In hoeverre zijn wij gevrijwaard tegen praktische aanwending van de mid-dels de psychologie verkregen ken-nis om ons onbewust te manipuleren?
13. In hoeverre wordt de burger de mond gesnoerd met vage (en daardoor gevaarlijke) gemeenplaatsen als;
 - a. „Algemeen belang”
 - b. „Staatsveiligheid”
 - c. „Algemeen wordt aangenomen”
 - d. „Deskundigen zijn van mening”
 - e. „Berekeningen tonen aan”
 - f. „We zijn het aan onze status verplicht”(a., c. en f. hebben hun fascistische evenknie)

ANNO

1774

A. VAN HOBOKEN & Co.

BANKIERS
ROTTERDAM
PARKLAAN 32-34

BIJKANTOREN:
's-GRAVENHAGE
RHENEN

CORRESPONDENTSCHAP:
WIJK BIJ DUURSTEDEN

*N.V. Lijm- en
Gelatinefabriek*

„Delft”

TWEE TORENS

Telefoon 25242 - Delft

N.V. SCHEEPSWERVEN

PIET HEIN

voorheen

FIRMA W. SCHRAM & ZONEN

**WERVEN TE BOLNES
EN PAPENDRECHT**

Twee dwarshellingen, elk 115
meter lang. Overdekt droogdok
116x30 meter, geschikt voor
het zwaarste materiaal.

Telefoonnummers

**Rotterdam 010 139275
Ridderkerk 01896 3644-3409
Papendrecht
01850 3774 8329-20466**

het image van de vvd is best

Toxopeus gaat dan toch weg. Vorig jaar kwam me nog iemand vertellen dat Toxopeus burge-meester van Den Haag zou worden en Geertsema gouverneur van Groningen. Wel, het heeft niet zo mogen zijn. Geertsema blijft gewoon in Wasse-naar en Toxopeus gaat naar Groningen om daar commissaris te worden.

We vinden het jammer. Toxopeus deed het echt niet onaardig. Hij droeg het liberale hart op de juiste plaats (al tikte het soms wat zwakjes) en bekeek de conservatieve buitelingen zijner conservatieve partijgenoten met een bijzonder grote dosis argwaan. Er lopen in de VVD figuren rond die niet eerder zullen rusten dan wanneer ook de laatste vrijzinnig-democraat monddood zal zijn gemaakt, zulks ten gerieve van de overblijvende partijgenoten die de Heidelbergse catechismus uit hun hoofd kunnen opzeggen, en Toxopeus behoort heel nadrukkelijk niet tot de laatste categorie.

Maar goed, dat was, zoals sommigen onzer lezers zullen hebben opgemerkt, weer de gebruikelijke portie persoonlijke rancune die we even moesten afreageren, en we gaan daarom verder met ons betoog.

Omdat in de VVD-fractie geen mensen zitten die de partij een jong en liberaal image kunnen verschaffen — droogpruimen als Joekes en Portheine zijn momenteel het prototype van de liberale partij-apparatchik — zal men voor het fractievoorzitterschap waarschijnlijk wel weer terugvallen op mr. Geertsema.

Een vrij fantasieloze keus, maar wel een degelijke, dat wel. Geertsema is de ervaren politicus met vaak voortreffelijke denkbeelden. Maar toch ook de man die het bestond op het congres van de liberale jongeren in 1967 op te merken dat de socialisten steeds sterker „het primaat van de collectiviteit” stellen, waarbij (natuurlijk) de „belangen van het individu” op de achtergrond komen te staan, en meer van dergelijke onwezenlijke reeds lang achterhaalde vooroordelen die de toenadering tussen socialisten (of wat zich zo noemt) en liberalen (of wat zich zo nog noemt) al sinds jaren onmogelijk maakt.

Ook Geertsema zal zich daarom wel opwerpen als trouw verdediger van de confessioneel-liberale samenwerking, zodat er al met al zeer weinig zal veranderen.

Integendeel — keer op keer is het ons een genoegen te mogen constateren dat de VVD er alles aan doet het conservatieve image op te poetsen. Deze maal waren het de liberale kamerleden

Joekes en Portheine die in de krantenkomkommertijd nog wel zich dapper kwamen opwerpen als de fiere strijders voor het brave burgermansfatsoen dat zich wenste op te winden over de slapertjes op de Dam, die er vrijwel niets anders deden dan eten, drinken en soortgelijke aange-name maar voor het totale brute nationaal product tamelijk onnutte bezigheden. Het leek zelfs alsof de nette vakantiegangers Krasnapolsky of de Oudezijdsachterburgwal niet meer konden bereiken zonder te struikelen over copulerende paren of opium schuivende laaghartige onverlaten. Wie in Amsterdam was in de zomer wist wel beter, maar dat belette het duo J&P niet de minister te vragen wat deze dacht te ondernemen opdat de Dam zijn „gewone, gezellige” aanzien zou herkrijgen.

Maar de minister hoefde al niet meer. Het hoofdstedelijk gezag deed ferm van zich spreken, zonder zich veel gelegen te laten liggen aan wat wel en niet mag, zoals bv. staat omschreven in de Algemene Politieverordening. Dat bewoog het Algemeen Handelsblad tot een nijdig commentaar waarin werd geconcludeerd dat „buitenwettelijke inventiviteit” van de politie een verwerpelijke zaak is”.

Het zal welhaast vanzelf spreken dat noch Joekes, noch Portheine in de gang van zaken aanleiding vond de minister vragen te stellen. Razzia's houden mag zeker in een rechtsstaat; een bedenkelijke houding voor leden ener partij welke „onverminderde handhaving van de rechtsstaat” nog immer zegt voor te staan.

In hetzelfde Handelsblad verklaarde minister-president De Jong onlangs dat zich tegen de toenemende verlinksing van de maatschappij wel „tegenkrachten” zullen vormen. Welnu, de tegenkrachten hebben zich aangediend. Het is het gezelschap van Binding Rechts, van Burgerrecht, Elseviers en de Staatkundig-Gereformeerde Partij, waarin liberale kamerleden zich kennelijk steeds beter thuis gaan voelen.

De VVD kan tevreden zijn met het image. Het image van de knusse kneuterigheid, de suffe bekrompenheid. Maar met De Telegraaf in de ene, en de belastingverlaging in de andere hand kun je het daarmee in de verkiezingen een heel eind rooien.

Het image van de VVD is best. En laten we in godsnaam niet proberen het door een pseudo-voortuitstrevend sausje te verknallen.

GERARD VAN DER MEER

Bonds­president Heinemann heeft verklaard dat er geen Duitsers moeten zijn dan Europese Duitsers. Deze woorden zijn ons uit het hart gegrepen. Het eeuwige geschimp op de moffen zou in ons land maar eens afgelopen moeten wezen. De beste manier om bij andere volken nationalistische gevoelens op te wekken is om hen als „slecht” of „inferieur” te beschouwen. Een uitbarsting van nationalisme is dan begrijpelijk. Al zal er wel geen derde wereldoorlog meer van komen. Daarvoor is Europa gelukkig te onbelangrijk geworden. (jl)

Onze politieke partijen zijn arm. Dat is jammer, al willen kwaad denkende lieden wel eens suggereren dat hun geestelijke armoede nog schrijnender is. Met de verkiezingen van 1970 en 1971 in zicht is het begrijpelijk dat de discussie over subsidiëring van de partijen weer oplaait. Het is wel een zaak met haken en ogen. Niet ten onrechte is men bevreesd voor beïnvloeding door de susidiërende overheid. Dat moet tegen elke prijs (!) vermeden worden. De overheid heeft daarentegen wel reden inzicht te krijgen in de „boeken”. Dat te voorkomen zal wel de basis van het verzet tegen subsidie zijn. Subsidiëring van de verkiezingspot lijkt ons een verwerpelijke zaak: als de leden of sympathisanten geen interesse hebben hun partij van bankroet te redden, hoeft de overheid niet bij te springen. Al te goed is buurmans gek. (gm)

Vorig jaar maakte de Nederlandse ambassadeur in Portugal, mr. G. E. baron van Ittersum, zich erg boos op Maarten Lekkerkerker die in Lissabon enige onvriendelijke woorden had gewijd aan het Portugese bewind, met name in de „rijksdelen overzee”. Het PvdA-kamerlid Dankert stelde minister Luns over die zaak vragen, die op de bekende in-het-riet-stuurderige wijze door de minister werden beantwoord. Geen wonder als men zich de mening van Luns over het wijze beleid van Salazar in herinnering roept. De opvattingen van de baron schijnen niet veranderd te zijn. Opnieuw liet hij zich lovend uit over het Portugese beleid in Mozambique. Het PvdA-kamerlid Wierenga heeft de minister gevraagd de baron maar uit Lissabon

terug te roepen. Wegens hardleersheid. De baron van Ittersum is namelijk geen ambassadeur van het fascistische Portugal maar van het democratische Nederland. Als hij de democratische opvattingen veracht, verdient hij ons land niet langer te vertegenwoordigen. (gm)

MARGINALIA

MARGINALIA

Tcrwijl het in de regel al moeilijk is de zittende Amerikaanse president te verslaan, lijkt Nixon na het ongeluk van Edward Kennedy, de enige die hem met succes het presidentschap zou kunnen betwisten, op rozen te zitten. Kennedy heeft dat aan zichzelf te wijten; zijn gedrag na het ongeval heeft vele vragen onbeantwoord gelaten. Zijn dramatische tv-rede kwam ons voor als een wat ongezonder beroep op de „gezonde sentimenten” van het volk. Dat doet het vermoeden rijzen dat de jongste der Kennedy's toch niet de kwaliteiten van zijn oudere broers bezit. Als president mag hij niet teleurstellen; hij is dat aan zijn naam verplicht. Het is daarom misschien wel goed dat hij tot 1976 geduld oefent. (gm)

Richard Nixon is weer thuis. De staatshoofden die hij bezocht heeft kunnen toezending van een heel klein stukje maan tegemoet zien. Dat is dan ook wel zo ongeveer het enige concrete resultaat van zijn reis, die meer zijn oude exhibitionistische neigingen heeft kunnen bevredigen dan een proeve is geweest van 's mans begaafdheid als leider van de machtigste natie ter wereld. Opvallend waren zijn speculaties rond het post-Vietnam-tijperk. Daarover te praten lijkt ons wel wat

voorbarig, met nog immer een half miljoen Amerikaanse adviseurs in Zuid-Vietnam. Zolang zij daar het corrupte Saigon-bewind staande houden zal het in Zuidoost-Azië wel Nix-onweer blijven, vrezen wij. (gm)

Nu alles goed gegaan is blijft natuurlijk de vraag wat tijdens de maanreis de overheersende gedachte is geweest. Toch wel die van: gelukkig maar dat het de Amerikanen zijn, geloof ik.

Want stel nu eens dat de Russen eerder waren geweest en net zo open hadden gehandeld als de Amerikanen — het is onvoorstelbaar, maar denk je toch eens in — dan zou Henk Terlingen toch nooit op het hoogtepunt van de reis, de landing op de maan, hebben geroepen: hè hè, we zijn er. Omdat voor de doorsnee Nederlander de Amerikaan nog altijd „wij” vertegenwoordigt en de Rus „zij”, zou hij in dat imaginaire geval onze gevoelens beter hebben vertolkt met de woorden: hè hè, ze zijn er. Toch was de jus er voor ons een beetje af, omdat we al lang hadden zien aankomen dat de Russen de eer aan de Amerikanen zouden laten. Een beetje jammer was dat wel want een overwinning met 1—0 is veel leuker dan reglementair winnen met 5—0 omdat de tegenstander niet is komen opdagen. Het is daarom maar fijn dat de Amerikanen er zo'n mooie show van hebben gemaakt. Het was allemaal in kleur zodat ik het ook in zwart-wit heb kunnen bekijken, zoals de meesten van de 500 miljoen potentiële kijkers trouwens, terwijl de rest van de wereldbevolking intussen aan het hongeriën was, uitgezonderd dan de Chinezen die wel in onvruchtbaar leven maar tenminste geen honger hebben en de lezer snapt nu al wel dat we toe zijn aan de onvermijdelijke blaba en de prutprut achteraf.

De moralisten vonden dat we eerst de problemen op aarde, op het ondermaanse wilde een enkele originele spreker nog wel eens zeggen, moesten oplossen. De kranten stonden daarom vol met plaatjes over rassen­discriminatie, volkerenmoord en weet ik wat voor enge dingen allemaal meer, die wel in schrille tegenstelling staan tot de technische perfectie die de hele onderneming heeft gekenmerkt.

De perfectie was zelfs zo hoog opgevoerd dat zelfs Onze Lieve Heer er tot schrik van de theologen geen

vinger meer tussen kon krijgen om de hele zaak in het honderd te laten lopen. Het gebed op het eind kwam mij daarom rijkelijk overdreven voor. Maar goed, door het ingebouwde wappermechanisme wappert de Amerikaanse vlag ten gerieve van niemand, hebben we dertig kilo kiezelsteentjes ingeklaard en kan Richard Nixon met de astronauten aan de zegekar de hele wereld van de Amerikaanse superioriteit overtuigen. We willen nog wel eens zien waar het allemaal goed voor is. Het zal wel een historisch moment zijn geweest, want iedereen zegt dat het zo is. Maar het is tenslotte allemaal in Pecunmude begonnen en kijkt eens wat daar alleen al een ellende van gekomen is. Voor dit ogenblik evenwel: leve het nationalisme, leve het nationale prestige, leve Wernher von Braun die wel een fijne neus heeft voor God's own countries. (gm)

De KVP-fractie heeft de bijbaantjes, waarmee haar kamerleden al dan niet een al dan niet aanzienlijke bijverdienste al dan niet verdienen, bekend gemaakt. Men heeft nog al wat drukte gemaakt over de commissariaten, o.a. van Schmelzer. Ons lijkt de redenering die er achter ieder kamerlid vrij die functies te vervullen die hij nodig acht. Verzet men zich daartegen dan mag men niet alleen letten op commissariaten, maar zijn functies in b.v. vakverenigingen of omroepen even afkeurenswaardig.

De enige logische consequentie is het verbieden van iedere cumulatie van functies. D'66 heeft aldus reeds gehandeld en dat lijkt ons inderdaad de beste manier, om iedere schijn van groepsbelangenbehartiging, die de kamerleden al dan niet terecht wordt verweten, te vermijden. (gm)

Nog net voor het scheiden van de markt hebben de leden van de Tweede Kamer zich in een moment van wat niet anders kan zijn geweest: grote onmadenkendheid een vorstelijke salaris- en pensioenregeling aangemeten. Jansen van Galen heeft in de Haagse Post haarfijn uitgerekend dat „het onzichtbare salaris van onze volksvertegenwoordigers vele nullen tellt”. Het is allemaal nogal ingewikkeld, maar dat heeft hem niet belet voor te rekenen dat Schmelzer een totale beloning van bijna drie ton wordt uitgekeerd. Terecht heeft Erwin Nypels geconstateerd dat „een kleine politieke elite zich rechten heeft toegekend, die niemand in Nederland heeft”.

Alle mensen zijn gelijk, maar de Tweede Kamer is kennelijk van mening dat sommige mensen meer gelijk zijn dan de anderen. Het parlement heeft schandelijk overvraagd. Het is te hopen dat de Eerste Kamer het egoïsme der dwaze zelfdoeners op passende wijze zal afstraffen! (gm)

Misschien voelt een onzer lezers zich geroepen de reeds eerder genoemde baron Van Ittersum ter

informatie een abonnement op het Angola-bulletin aan te bieden. Daarvoor moet hij f 2,50 (meer mag ook) storten op postgiro 60 06 57 t.n.v. penningmeester Angolacomite in Amsterdam. Het bulletin verschijnt tweemaandelijks. Maar het moet ons van het hart dat het bulletin ook in liberale kring nog wel enig zendingswerk kan verdichten. En omdat de baron toch niet te overtuigen is, laat daarom het blad maar aan uw eigen adres versturen. (gm)

Han Lammers zal, naar wij menen op eigen verzoek, als redacteur v. d. Groene, ontslag nemen. Hij kan echter nog tot september zijn functie blijven vervullen op grond van een beslissing van zijn mederedacteuren. De onverenigbaarheid van de functie van redacteur van een opinieblad met het lidmaatschap van het partijbestuur van de Partij van de Arbeid schijnt de heer Lammers parten te spelen.

Hij wordt namelijk de eerste full-time partijbestuurder in Nederland. Om de lijn in zoverre door te trekken, moeten wij hopen dat Laurens ten Cate niet eenzelfde lot boven het hoofd hangt. Dat zou een verarming voor de lezers van de Friese Koerier en de Haagse Post zijn. Voor de Liberalen bestaat er geen angst. De cumulatie van functies schijnt binnen de volkspartij zo groot te zijn, dat het onmogelijk is zelfs maar een redactie voor een echt opinieblad samen te stellen. (md)

Friesch-Groningsche Hypotheekbank N.V.

meer dan 1 miljard aan hypotheeken

Amsterdam - Arnhem - Eindhoven - Enschede
's-Gravenhage - Groningen - Rotterdam

KUNSTENMAKERS

drs. J. H. Lambers

Na de studenten zijn onlangs ook de kunstenaars met acties begonnen. Acties die bij het publiek echter nog niet erg leven. Het gaat dan ook vreemd. Men bezet een deel van het Rijksmuseum en eist daar op hoge toon de minister te spreken. Doch op een verzoek van die zelfde minister, een hele tijd geleden al aan diezelfde kunstenaars gericht, waarin om nieuwe visies en concrete voorstellen gevraagd wordt, is nooit gereageerd. Het kan echter zijn dat de een of andere grappenmaker het ministeriële verzoek, dat natuurlijk rijkelijk van stemfels en krabbels voorzien was, naar de contraprestatieregeling heeft gebracht. Verder verbrandt men met veel tam-tam kunstwerken op de Grote Markt van Groningen waarbij vage doch boze kreten over het kapitalisme, waarin voor de kunst geen plaats zou zijn, de ruimte worden ingeslingerd.

Zuiver kapitalistisch geredeneerd is de zaak natuurlijk oersimpel. Er is niet genoeg vraag en daardoor hebben de aanbidders met een afzetcrisis te kampen. Maar waarom is er een afzetcrisis? Er zijn twee redenen: Ofwel de prijs is te hoog ofwel het publiek lust de vormgeving niet. Met andere woorden, het publiek is nog niet rijp voor de moderne kunstuitingen. De mensen zou dus de behoefte aan deze moderne kunst bijgebracht moeten worden. Dit is precies wat de kunstenaars willen en daarom haten zij het kapitalisme. Logisch!

Als de manipulatie door middel van beter onderwijs slaagt dan hoeft niet langer de treurigheid voor te komen dat het publiek woedend een concertzaal uitloopt, omdat het meent voor de gek te worden gehouden.

Door beter onderwijs kan het volk ook meer begrip krijgen voor de totstandkoming van moderne schilderwerken. Zoals het van afstand gooien van verf tegen een doek of het er tegen aan laten lopen van een bekleederde naakte vrouw. Voor op die manier gecreëerde werken behoeven dan niet langer de kinderachtige prijzen genomen te worden die men nu noodgedwongen nog moet vragen. Nu wordt het het publiek veelal nog zowel letterlijk als figuurlijk groen en geel voor de ogen. Nee, dan de moderne muziek, vooral die van de extra-avant-garde, die met elek-

tronisch geklingel goochelt. Uit de heden-daagse reacties van het publiek blijkt echter nog al te vaak dat het volk nog steeds niet geheel van de natuur weet los te komen. Men blijft maar luisteren naar volkomen verkalkte werken van Beethoven, Brahms en andere antiekelingen. Weliswaar zijn er ook moderne kunstenaars die wél contact met het publiek hebben en van wie wél gekocht wordt, maar dat zijn nou net de slemielen, of

erger nog: kapitalistische onderbaasjes. Het is echter een goed ding dat als men veel schreeuwt men ook veel krijgt. De kapitalisten hebben daar overigens geen bezwaar tegen. Schreeuwen is tegenwoordig nl. ook een vorm van productie, tenminste als men zo de kranten leest. Het schreeuwen voorziet *dus* in een behoefte. En daarmee is *dus* de anders zo saaie consumptiesamenleving gediend. Daarom vinden de kapitalisten dat het schreeuwen best betaald mag worden, hetgeen in de kapitalistische landen dan ook gebeurt. In ons land zal de eis tot verhoging van de subsidie aan de kunstenaars er dan ook wel doorkomen. En laten we eerlijk zijn, het moet toch mogelijk zijn dat een modern avantgardist met een tas vol aaneengelaste oude fietsbellen naar de contraprestatieregeling rijdt? Zelfs als je eigen buurman in zijn tuinschuurtje het zelfde doet. Deze man doet het echter in zijn vrije tijd en dát geldt niet.

En wat die fietsbellen betreft, straks worden ze toch zeldzaam?

De werkkampen van Dikkie Dettmeyer

Soms is het leuker een niet zo direct uitgesproken mening te lezen dan die welke met zoveel woorden wordt geuit. De schrijver is dan altijd gedekt door wanneer er op gereageerd wordt vol verontwaardiging uit te roepen dat hij het zó niet gezegd en daarom niet bedoeld heeft. En omdat liberalen geacht worden de stem der redelijkheid, die ingaat tegen hysterie en vooroordeel, te vertegenwoordigen, hoort het schrijven van insinuerende stukjes een in liberale kring verfoeide bezigheid te zijn. Zo niet de schrijver van de rubriek Kanttekeningen in het blad *Vrijheid en Democratie*, de heer D.W. (voor zijn vrienden aan de leestafel van de Witte Sociëteit: Dikkie) Dettmeyer. Hij maakt zich al jaren bezorgd over het ernstige zedenverval en verminderde normbesef en roept daarom de leden van de VVD vrijwel wekelijks op („ik zeg het u eenmaal, ik zeg het u andermaal”) nieuwe leden te werven. Dat zijn dan beslist geen mensen die behoren tot de z.g. vijfde colonne, een onbetrouwbaar groepje lieden in een tijd van overweldiging, agressie en bezetting. Voor alle duidelijkheid: Dikkie Dettmeyer heeft het over de jaren vlak vóór de tweede wereldoorlog, waarin de Nederlandse regering een aantal mensen op het eiland Tien Gemeten liet interneren. De nostalgie naar ons grootse verleden wordt Dikkie Dettmeyer

dan te machtig wat hem brengt tot de verzuchting: En nu, ook nu is het voor een ieder die zijn ogen de kost geeft en zijn oren openzet, duidelijk waar men moet zoeken om de fellow-travellers te vinden. Inderdaad, Dikkie Dettmeyer zegt niet dat we het langharige, werkschuwe en ongeschoren tuig maar moeten opsluiten in werkkampen. Maar hij geeft de vooroorlogse regering maar groot gelijk: al die lui — fellowtravellers, hippies, kortom iedereen die 's ochtends niet keurig om half negen naar het kantoor gaat — naar Vlieland of Nieuwersluis om ze te leren wat tucht en orde is, en als ze niet willen, wel dan verdomme kerel, de zweep erover en je zult eens zien hoe het stadsbeeld er van opknapt. Het is onbegrijpelijk dat dergelijk borreltafelgeleuter van het alleraagste niveau in alle ernst gedebeiteerd wordt. Wat we wel weten is dat Dikkie Dettmeyer een hele goeie minister van justitie zou zijn in een Nederlandse junta naar Griekse snit. Voorlopig zijn we blij in een land te leven waar de vrije meningsuiting niet wordt bestraft, Dikkie Dettmeyer zijn klets kwijt kan en waar er daarom ook plaats is voor lieden die op het Monument in de zon liggen te vrijen zowel als dezulken die in kasteel Oud-Wassenaar over de hoge belastingen wensen te klagen.

SPIONEUR

GEBOEK STAAFD

De gebeurtenissen rond de communistische machtsgreep van 1965 in Indonesië hebben aanleiding gegeven tot vele wilde fantasieën.

De laatste tijd komen de zo onmisbare ooggetuigeverslagen los, waartoe hoort het boek „Omwenteling in Indonesië” van de Amerikaanse journalist *John Hughes*. Hij heeft zich niet erg verdiept in de kenmerken van de Indonesische samenleving, maar geeft wel een zeer gedetailleerd overzicht van de vele en verwarrende gebeurtenissen. Rechtvaardiging tot hun opstand vonden de communisten in het bestaan van een z.g. Raad van Generaals. Hughes onderzoekt of deze Raad werkelijk bestaan heeft en komt tot de conclusie dat steekhoudend bewijsmateriaal niet te vinden is. Na de staatsgreep heeft Hughes vooral Midden Java, waar de communisten bijzonder sterk waren, bezocht. De gruwelen toen t.a.v. de communisten bedreven worden uitgebreid verhaald. Tot een uitspraak over het juiste aantal vermoorden komt Hughes niet, maar zijn schatting ligt wel veel hoger dan de „officiële cijfers”.

Het enige bezwaar dat men tegen Hughes' boek kan aanvoeren, is dat het wat eenzijdig is gekleurd. Over de rol van de CIA in Indonesië komt men van Hughes weinig te weten. Misschien dat hij gelooft dat de CIA helemaal geen rol van betekenis gespeeld heeft, maar dan moet men constateren dat Hughes er weinig aan heeft gedaan deze mening met argumenten te staven.

Een geheel ander boek is dat van *dr. B. Gunawan*, onder de titel „Kudeta; staatsgreep in Djakarta”.

De titel van dit boek is wat misleidend. Over de staatsgreep zelf vertelt Gunawan erg weinig. Het is hem vooral over de voorgeschiedenis te doen en deze is minstens zo interessant als de „kudeta” zelf. De coup wordt door Gunawan geplaatst binnen het kader van de Indonesische maatschappij zelf. Dat heeft tot gevolg dat Gunawan de staatsgreep op zichzelf niet zo belangrijk vindt, een opvatting waar wel het een en ander tegen in te brengen is.

In ieder geval is de schets van de Indonesische samenleving, bijzonder interessant omdat Gunawan duidelijk maakt dat sommige kenmerken van die maatschappij

rechtstreeks zijn terug te voeren op de vroegere koloniale status van het land. Veel aandacht besteedt de auteur aan de rol van Soekarno in de geschiedenis van de onafhankelijke republiek, vanaf zijn glorieuze aanvang tot aan de roemloze afgang zo'n twintig jaar later. Dit boek en het hierboven genoemde is verplichte lectuur voor iedereen die zich een oordeel wil vormen over de contemporaine geschiedenis van Indonesië.

*) *John Hughes: Omwenteling in Indonesië. Uitg.: Nederlands Boekhuis Tilburg. 297 pag. f 17,50.*

*) *Dr. B. Gunawan, Kudeta, staatsgreep in Djakarta. Uitg.: Boom Pers Meppel. 216 pag. f 14,50.*

★

De strijd tussen de blanken en de gekleurden is de voornaamste bezigheid van de mensheid. Tenzij de eigenlijke tegenstellingen worden weggenomen, zullen de conflicten tussen de rassen steeds toenemen. Dat is de kwintessens van het boek „De Rassenoorlog” door *Ronald Segal*. Al vaker is geprobeerd de hele geschiedenis terug te brengen tot een enkele factor. Deze pogingen zijn vrijwel tot mislukken gedoemd. Segal onderzoekt de mogelijkheid de loop der historie te reduceren tot een rassenstrijd. Het materiaal dat hij aandraagt is waarlijk indrukwekkend. Belangrijk is zijn beschouwing over de verhouding Amerika-China. Heel wat misverstanden en vooroordelen blijken op de keper beschouwd te berusten op rassenwaan.

In zijn algemeenheid is het boek volstrekt eenzijdig. Dat is niet erg; integendeel, zodoende vormt het boek een hoogst nuttige aanvulling op het vele dat reeds is gezegd over de verhouding tussen de wereld van het westen en de arme, gekleurde wereld.

*) *De Rassenoorlog, door Ronald Segal. 399 pag. Uitg.: Bruna Utrecht. Prijs f 13,-.*

★

Het is stil rond de partijvernieuwing. Dat komt ook wel door het vermogen van de confessionele partijen om zich van de tegenslagen te herstellen door het openen van een doelbewust ideologisch offensief. Des te interessanter is het na te gaan op welke wijze de confessionele partijen hun eigen bestaan hebben gerechtvaardigd. Het blijkt dat vooral de katholieken er grote moeite mee hebben gehad, veel meer dan de gereformeerden. Zou het mede daarom zijn dat het bestaan van een katholieke partij veel eerder ter discussie wordt gesteld? Bij de uitgeverij Ambo verscheen een instructief boekje over deze en andere kwesties. Vooral de partijvorming na de tweede wereldoorlog wordt vrij uitgebreid uit de doeken ge-

daan, vooral wat betreft de rel van o.a. De Quay. Verder bevat het een uitvoerig gedeelte met citaten van o.a. Kuiper, Nolens en Berghuis.

Erg interessant en soms onthullend.

*) *De Confessionelen. Uitgeverij Ambo Utrecht. 159 pag. Prijs f 9,25.*

★

Dertien dagen hing het lot van de wereld tijdens de Cuba-crisis aan een zijden draad. Slechts door de koelbloedigheid van de voornaamste spelers werd een wereldoorlog voorkomen. Dat is de conclusie die zich opdringt na lezing van het relaas van *Robert Kennedy*, die zelf ook een van de direct-betrokkenen was. In dit boekje is niet een historicus aan het woord, maar de politicus, die ook niet geheel ios is gekomen van vooroordelen. Het boek is echter belangrijk genoeg om onmisbaar te zijn bij een gedegen opinie- vorming over de Cubaanse crisis. Het bevat voorts een uitgebreid documentair gedeelte, met o.a. de befaamde tv-toespraak van *J. F. Kennedy* en de briefwisseling tussen *Kennedy*, *Chroesjtsjof* en *Oe Thant*.

*) *De dertien dagen door Robert F. Kennedy. Uitg.: In den Toren Bussum.*

Mededeling aan onze lezers

De verschijning van het mei-juni-nummer is ernstig vertraagd. Wij betreuren dat. Maar de gezagsondermijning, de linkse terreur en de hoge accijns op bier hebben het werk van de redactie ten zeerste bemoeilijkt. Dit rechtse maandblad heeft zijn werkerterrein van het centrum van Amsterdam noodgedwongen moeten verleggen naar een obscuur bovenkamertje waar ze verder van activiteiten der linkse geweld-wellustelingen verschoond hoopt te blijven. En als 't moet gaan we in Den Helder verder!

REDACTIE

JOVD JOURNAAL

samenstelling:

ADA JUSTMAN JACOB

HB-tafel

Na het mandaat dat wij van de ledenvergadering in Dalfsen gekregen hebben om met de VVD te gaan praten hebben we op zeer plezierige wijze met het DB van de VVD gesproken. Het resultaat is een perscommuniqué dat in V en D van 5 september en in deze Driemaster verschijnt. Verdere resultaten van dit contact zullen u in Emmen worden voorgelegd. Met nadruk willen we er nogmaals op wijzen dat er van beide zijden op gehamerd wordt dat de JOVD politiek onafhankelijk blijft.

Tot onze spijt heeft Ernst Casimir zijn taak als administrateur van de 3-master neer moeten leggen. In zijn plaats is Jan Lambers benoemd die reeds redacteur van dit blad is.

De conferentie in Dalfsen zal volgend jaar weer tot twee dagen terug gebracht worden.

We hebben de Vechtstroom voor 13 en 14 juni besproken.

Driemastercopy

Daar het mij niet bekend is of de vaste dagen per afdeling voor volgend jaar gecontinueerd zijn en ik alleen van Amsterdam aankondiging van de ledenvergadering op 2 september, 20.00 uur, Brakke Grond, Nes 52 heb mogen ontvangen komt dag en dag deze maand niet uit. Wilt u mij volgend seizoen de agenda's voor de 3-master weer twee maanden te voren opsturen? Ook stel ik een kort verslagje direct na elke afdelingsavond zeer op prijs. Alles naar Bloemgracht 101-I, Amsterdam.

Van de penningmeester

In verband met de afdrachten (heeft u uw afdracht al betaald?) worden de afdelingspenningmeesters er op geattendeerd dat de afdracht f 8,— p.j. is en voor gezinsleden (dit is het tweede lid uit een gezin) f 5,— p.j.

Studiedag

Het HB organiseert op zaterdag 20 september een studiedag over Hoger Onderwijs en Mens en Samenleving. Laurens ten Cate zal over deze onderwerpen met u spreken en discussiëren. Toegang kosteloos. Aanvang 13.00 uur in Hotel Riche te Utrecht. Na afloop om ongeveer 18.00 uur zal de afdeling Utrecht een borrel verzorgen in de nabijheid van Riche.

Congres Emmen. LUSTRUM!!!

Op zaterdag 8 en 9 november zal de JOVD op luisterrijke wijze haar 20-jarig bestaan in Emmen vieren. De commissie is druk doende een feestprogramma in elkaar te zetten. Zaterdag staan u een lustrumrede van de heer Toxopeus, een politiek debat, en tal van feestelijke zaken te wachten. Zondag de huishoudelijke vergadering waar o.a. positie VVD-JOVD aan de orde komt en 's middags een forum waarin oud-voorzitters der JOVD zitting hebben. Dit forum wordt geleid door Maarten Lekkerkerker, secretaris van de NPJCR. De kosten voor het gehele weekend zullen f 20,— bedragen exclusief overnachting. Indien u er op tijd rekening mee houdt beslist geen rib uit uw lijf.

Van de vice-voorzitter politiek

Het hoofdbestuur heeft besloten om in de loop van het komende verenigingsjaar enig politiek en organisatorisch materiaal uit te geven, dat voor de afdelingen als leidraad kan dienen bij de gemeenteraadsverkiezingen in 1970. Het is van groot belang, dat in de verkiezingstijd, tijdens welke meestal een oplevende politieke belangstelling is te constateren, de JOVD een actieve rol gaat spelen. Het hoofdbestuur hoopt de afdelingen hierbij effectief te kunnen begeleiden.

In verband met de verkiezingen van de provinciale staten zijn ook activiteiten op districtsniveau onontbeerlijk. Ik hoop dan ook, dat de districtsbesturen nu reeds plannen zullen gaan maken voor activiteiten in de verkiezingsperiode. Leden, afdelingsbesturen en districtsbesturen welke bepaalde ideeën over de functie van de JOVD bij deze verkiezingen hebben, worden verzocht deze aan mij mede te delen. (Robert Schumannstraat 44, Utrecht).

NPJCR

De NPJCR heeft een documentatie map over democratisering van de onderneming uitgegeven, waarmee ze een bijdrage voor de discussie over dit onderwerp hoopt te leveren. In deze documentatie kunt u het volgende vinden: persberichten over congres CNV, artikelen uit bladen van werknemers- en werkgeversorganisaties artikel over SER en de ondernemingsraden, samenvatting Tweede Kamer debat over sluiting van fabrieken. Standpunten van politieke partijen overgenomen uit verkiezingsprogramma's.

Dit hele zaakje kunt u bestellen door f 0,85 over te maken op giro 75.84.86 t.n.v. Penningmeester stichting NPJCR te Uithoorn onder vermelding 1 ex. documentatie onderneming.

Voorts zal de Nederlands-Duitse conferentie vanaf 19 november te Den Haag gehouden worden.

NPJCR

Acta Politica. Tijdschrift voor Politicologie. Verschijnt driemaandelijks. Abonnementenprijs f 22,50. Via NPJCR f 14,— per jaar.

Internationale spectator. Tijdschrift voor Internationale Politiek.

Verschijnt 2 maal per maand. Abonnementenprijs f 25,—. Via NPJCR f 15,— per jaar.

Katernen 2000. Uitgave van Werkgroep 2000.

Verschijnt 10 maal per jaar. Abonnementenprijs f 16,50. Via NPJCR f 12,50 per jaar.

Cursus „Met het oog op de USA”. Uitgave door Werkgroep 2000.

Cyclus van 12 essays. Totale prijs f 15,—. Via NPJCR f 10,—.

Oost-West.

Uitgave van de Stichting Nederlands Instituut voor studie van en informatie over Oost-West-betrekkingen.

Verschijnt maandelijks. Abonnementenprijs f 18,50. Via NPJCR f 10,— per jaar.

Prijzen inclusief verzendkosten:

Politieke Koncentraties f 1,—; Oordelen en Vooroordelen van Nederlandse Jongeren f 1,25; Politiek Jongerenwerk f 1,—; Sfeer, Mentaliteit, Democratie Binnen de Krijgsmacht f 1,—; NAVO, Zin en Weerzin f 1,—; Dokumentatie Democratie f 2,25; De Binnenlandse Situatie en de Sovjet Unie na Praag 1968, samenvatting van een lezing van Victor Zorza f 0,50.

Bestellingen en abonnementen dienen te worden opgegeven aan het secretariaat van de NPJCR, Johan van Oldenbarneveldtlaan 107, Den Haag.

DICK DEES

Vol verwachting klopt ons hart

M. P. van Dijk

Inflatiebestrijding, we weten dat zo langzamerhand wel, is een moeilijke zaak omdat kennelijk niet alle oorzaken kunnen worden achterhaald en niet alle middelen worden gevonden om de ziekte ongedaan te maken, of omdat probate middelen niet worden toegepast, want men wenst immers niet de gebeten hond te zijn.

Welnu de inflatiebestrijding zal zeker een der doeleinden zijn binnen het kader van de komende begroting en miljoenennota van a.s. september. Onlangs zijn de besprekingen tussen Minister Witteveen en de overige ministers afgesloten, welke dienden ter voorbereiding van de miljoenennota, echter meer in het bijzonder de verdeling van de koek tussen de departementen. Deze beraadslagingen hebben o.a. voor de inhoud van het prinsjesdagkoffertje gediend.

Toen de heer Witteveen gedacht had het koffertje te kunnen sluiten, kwam er een halfjaarlijks rapport van de SER. Het vervelende is eerstens dat het rapport vrijwel unaniem is, slechts een lid was geargumenteed tegen, en tweedens dat de Raad niet alleen gezegd heeft hoe het niet moet, maar tevens alternatieven heeft aangegeven hoe het eventueel zou kunnen.

Het lijkt erop of de Minister in zijn wijsheid gist en de SER in haar waan beslist, hoe de inflatiebestrijding ter hand zal moeten worden genomen. Vast staat echter dat de SER-adviezen zeker door de Minister in zijn beschouwingen zullen worden betrokken. Om maar niet te zeggen moeten worden betrokken. De SER kan de Bewindsman in dezen echter niets afdwingen. En dit is eigenlijk het grote dilemma. Nederland is veeleer geworden een radenmonarchie. Steeds meer raden worden opgericht, bestaande uit belanghebbenden, niet uit belangstellenden. De adviezen worden snel gelezen, vlug opgeborgen en dan in de wind geslagen, het werk der raadsleden ten spijt. Wij zien hier een wrijving tussen wenselijkheid en werkelijkheid.

Wat ons definitief te wachten staat is nog niet bekend; er is tot nog toe weinig over de komende begroting uitgelekt.

Verwacht mag worden dat er anti-inflationaire maatregelen genomen worden. Ook zal de belastingcorrectie, zoals we weten een stokpaardje, al of niet vertraagd zijn beslag krijgen en zullen er meer vertragingen van verhogingen, verhogingen van verlagingen en minder verlagingen dan verhogingen ons deel worden, dit alles met het uiteindelijke doel ons land voor

allen, paupers en gesetelden, leefbaar te maken en dus te houden.

In ESB van enige weken geleden wordt het SER-advies gezien als de Zwarte Piet, waar de regering mee blijft zitten. Politiek gezien blijft slechts één Minister met Zwarte Piet zitten en dat kan in geval van een eventuele crisis erg vervelend zijn. En dat maakt de zaak niet eenvoudiger, onafhankelijk van het mogen beslissen, het moeten betalen en het kunnen genieten.

Toen er nog socialisten in de regering zaten, waren de zomers ook veel slechter (opvatting in VVV-kringen)

VVD: Wat leek het regeren mooi toen we nog in de oppositie zaten!

Vrijheid en Democratie: abspoen en doortrekken

Maanranding

**N.V. SCHEEPSBOUWWERF
MACHINEFABRIEK**

„DE KLOP”

INDUSTRIEWEG 4

SLIEDRECHT

**N.V. Aannemersbedrijf
v/h J. STAM**

**Kortenaerstraat 3
ZWIJNDRECHT
Tel. 01850-5839**

WONINGBOUW

HOTEL „'t Heerenhof” EMMEN

Tel. 05910-114325

- ☆ Internationaal specialiteiten Restaurant
- ☆ Het moderne comfortabele hotel in het dynamische Emmen
- ☆ Gelegen aan de Hondsrugroute
- ☆ Alle kamers met douche, toilet, centrale verwarming en rijks-telefoon
- ☆ Zalen beschikbaar voor 20-200 personen

DEZE CHAUFFEUR LAADT EN LOST IN 4 MINUTEN 21 SECONDEN !!!

Hoe kan dat nou? Smpel! Eén chauffeur, één truck en Van Weelde's wissellaadbakken. 'n Enorme besparing op wachttijd, arbeidsloon verzekering en motorrijtuigenbelasting. Alle wissellaadbakken conform toegestane draagvermogens,

voor elk soort vervoer en in diverse afmetingen. De metalen bodemframes zijn uitgerust met draaibare of inschuifbare steunpoten. Iedere truck voorzien van hydraulische hefinstallatie in vermogens van 5 t/m 15 ton.

CARROSSERIE- EN CONTAINERFABRIEK

PAUL & VAN WEELDE N.V.

'S-GRAVENWEG 350 - NIEUWERKERK A/D IJSSEL - TEL. (01803)-2841* - TELEX 23240

